

Table with columns: მას. კ., თვე, მას. კ., თვე. Rows show dates and months: 12... 10... 11... 10... 9... 8... 7... 6... 5... 4... 3... 2... 1...

იპეტი

გაზეთის დასაყვედურ და გერო გამგებანდ...
გაზეთის დასაყვედურ და გერო გამგებანდ...
გაზეთის დასაყვედურ და გერო გამგებანდ...

1877-1888 საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი 1877 1888

ქ. ქუთაისში

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი...
საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი...
საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი...

იყო. ვიცოდით მხოლოდ, რომ გრ. ორბელიანი დიდის პოეტურის ნიჭის პატრონი და ყოველდღიური წარჩინებული კაც იყო. და ისე თითქმის არავინ იცოდა, თუ რამ შექმნა და დაწერა პოეტის ხასიათი, გრძობა-გონება, როგორ და რა გზით მუშაობდა მხოლოდ აზრი, როგორ უყურებდა განსვენებული ცხოვრებას და იმის მიმდინარეობას. უფრო-ურთი ჩვენის საზოგადოების იმ აზრისა იყო, რომ გრ. ორბელიანი, რაკი პირდაპირ მიწაწილობას არ იღებდა ცხოვრების მიმდინარეობაში, თავდაპირველად არ ადევნებდა ცხოვრებას და მხოლოდ მისვლას და განცხრობაში იძურებდა. დღესაც ამ მხარეს პოეტის ცხოვრებისას პირადად ვხედავ ბნელ მუწარს, რომელიც გვიამბო, რაც ჩვენთვის დაფარული იყო, და საზოგადოებისა და მწერლობის საუკუნოვან დატვირთვას გულისხმად და აზრი, დღემდის მხოლოდ გერო წერილებში მოკვლეული და დაფარული. მუწარსაც იმის მხოლოდ ფიქსაციაში მხარავალი საბით მოგვცა პოეტის ცხოვრებისა და აზრის განსაცხრობა და ამით ბევრი შექმნა ჩვენს საზოგადოებას.

გზა დაუთმო და დაულოცა. მის შემდეგ პოეტის ცხოვრება ფართო ფერადის ხოლოდით თითქმის გუნდინდელად დღემდე მოდის და ეტება ყველა საქმეებს და საგნებს, რომელიც გზაზე შეხვედრის. პოეტს, ვითარცა წარჩინებულს შეუის და ხასიათის კაცს, არ შეუძლიან გვერდზე აუაროს არც ერთს თვალ-საჩინო სახელმწიფო თუ საზოგადო საქმეს, არც ერთს საზოგადო აზრს და საჭიროებისა და ასე თუ ისე ყველანაირი წყვილი შეიქმნა, ყველაფერს თავისებურს ფერს და კვალს სდებს. ამ აზრის დასამტკიცებლად დღემდე გვიამბო ჯერ ცხოვრება და თავ-გადასავალი პოეტისა და შემდეგ ვაკვანო იმის წერილები სხვა-და-სხვა დროს სხვა-და-სხვა საცხოვრების მიმართ. ამ წერილებში ის ი-კი არ არის მოკვლეული, რასაც ყოველ დღე მრავალი ადამიანი სწერს, არამედ ის, რასაც ხალხი და ათი ათასი კაცი მუდმივ სევდის, მაგრამ მონაცემები-კი გერო მონაცემები და ვერ შეუთვისებია. ორბელიანი თავის წერილებში, ისევე როგორც საზოგადოებას მართალი განება მართალი რომ ნათელსა და სხვისა ჭიფის ყოველიფერს, რასაც პოეტი დაჰკვირვებია, ამ წერილებში მართლაც და ნათლად განმარტებული ყველა ის სათვისარი, რომელიც დაფარულია მოკვლეულია ქვეყნის ავი და კარგი და რომლის ვარჩევა და გამოარტყევა ჯერ-ჯერობით მწერლობაში.

რელობასაც ვერ მოუხერხებდა. თუცა ეს იმისი პირდაპირი მოგალობაა. რომელიც საგანიც უნდა იდგოდ, რამე თუ შევიდოდა მისთვის, ხალხის გაძფოლა და ჰმარტავა, საცქერესო თუ სამოსწავლო საქმე, თავდა-აზნურობის მდგომარეობა თუ სასამართლოები, ყველას შეჭვების პოეტის განება. თვითოველს საგანს, რომელიც დადგინებულია ქვეყნის ავი და კარგი, ჩანჭილებია ორბელიანის აზრი, თვითოველის შესახებ პოეტს თავისი აზრი წარმოუტყვამს, თითქმის რადაც საიდუმლო დალი ნებას არ აძლევდა, რომელიც სამე საგულისხმო საგანს არ შეჭვებოდა.

შედეგ-მოქმედებას იქონიებდა ქვეყნის ავს და კარგზე. ორბელიანის წერილები იმ გვარის დროებისაა არიან, რომ დედის იქით არავის ნება არა აქვს სთქვას, ვითომ პოეტი მოსვენებისა და განცხრობაში სცხოვრებდა, ვითომ პოეტს ქვეყნის და საზოგადოებისათვის გული არ მტყცივდა. მუწარსაც ხელში ისეთი უტყუარი საბუთები მოგვცა, რომ დედის იქით ამის შესახებ ყოველივე ეჭვი უნდა განიფარებოდ. ორბელიანმა კერძოდ მინაწერ წერილებითაც-კი დაგვიტყვიცა, რომ დრმა გრძობა-გონება მუდმივ მომსახურება, მუდმივ მუშაობას იფხვვის და ჰმარტავს ქვეყნისათვის.

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

ბნელ მუწარს იმის წერილები...
ბნელ მუწარს იმის წერილები...
ბნელ მუწარს იმის წერილები...

რელობის წერილები მხოლოდ საზოგადოების რათადნადალი უმტკიცესი ნაწილის საყუთების იყო: ისინი აზრობდა და ფორმითაც იმდენად მშვენიერი არიან, რომ არა ერთს წამიკონცხვს გულის სიდრეში გუჯუნარს და ათი ათასი კაცი მუდმივ სევდის, მაგრამ მონაცემები-კი გერო მონაცემები და ვერ შეუთვისებია. ორბელიანი თავის წერილებში, ისევე როგორც საზოგადოებას მართალი განება მართალი რომ ნათელსა და სხვისა ჭიფის ყოველიფერს, რასაც პოეტი დაჰკვირვებია, ამ წერილებში მართლაც და ნათლად განმარტებული ყველა ის სათვისარი, რომელიც დაფარულია მოკვლეულია ქვეყნის ავი და კარგი და რომლის ვარჩევა და გამოარტყევა ჯერ-ჯერობით მწერლობაში.

რელობის წერილები მხოლოდ საზოგადოების რათადნადალი უმტკიცესი ნაწილის საყუთების იყო: ისინი აზრობდა და ფორმითაც იმდენად მშვენიერი არიან, რომ არა ერთს წამიკონცხვს გულის სიდრეში გუჯუნარს და ათი ათასი კაცი მუდმივ სევდის, მაგრამ მონაცემები-კი გერო მონაცემები და ვერ შეუთვისებია. ორბელიანი თავის წერილებში, ისევე როგორც საზოგადოებას მართალი განება მართალი რომ ნათელსა და სხვისა ჭიფის ყოველიფერს, რასაც პოეტი დაჰკვირვებია, ამ წერილებში მართლაც და ნათლად განმარტებული ყველა ის სათვისარი, რომელიც დაფარულია მოკვლეულია ქვეყნის ავი და კარგი და რომლის ვარჩევა და გამოარტყევა ჯერ-ჯერობით მწერლობაში.

რელობის წერილები მხოლოდ საზოგადოების რათადნადალი უმტკიცესი ნაწილის საყუთების იყო: ისინი აზრობდა და ფორმითაც იმდენად მშვენიერი არიან, რომ არა ერთს წამიკონცხვს გულის სიდრეში გუჯუნარს და ათი ათასი კაცი მუდმივ სევდის, მაგრამ მონაცემები-კი გერო მონაცემები და ვერ შეუთვისებია. ორბელიანი თავის წერილებში, ისევე როგორც საზოგადოებას მართალი განება მართალი რომ ნათელსა და სხვისა ჭიფის ყოველიფერს, რასაც პოეტი დაჰკვირვებია, ამ წერილებში მართლაც და ნათლად განმარტებული ყველა ის სათვისარი, რომელიც დაფარულია მოკვლეულია ქვეყნის ავი და კარგი და რომლის ვარჩევა და გამოარტყევა ჯერ-ჯერობით მწერლობაში.

რელობის წერილები მხოლოდ საზოგადოების რათადნადალი უმტკიცესი ნაწილის საყუთების იყო: ისინი აზრობდა და ფორმითაც იმდენად მშვენიერი არიან, რომ არა ერთს წამიკონცხვს გულის სიდრეში გუჯუნარს და ათი ათასი კაცი მუდმივ სევდის, მაგრამ მონაცემები-კი გერო მონაცემები და ვერ შეუთვისებია. ორბელიანი თავის წერილებში, ისევე როგორც საზოგადოებას მართალი განება მართალი რომ ნათელსა და სხვისა ჭიფის ყოველიფერს, რასაც პოეტი დაჰკვირვებია, ამ წერილებში მართლაც და ნათლად განმარტებული ყველა ის სათვისარი, რომელიც დაფარულია მოკვლეულია ქვეყნის ავი და კარგი და რომლის ვარჩევა და გამოარტყევა ჯერ-ჯერობით მწერლობაში.

უკლები

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

უკლები...
უკლები...
უკლები...

